

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 53ον

17 Ιουλίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 29 (2720)

Η ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Η χάρις μετά πάντων ύμῶν»

Ο απόστολος Παῦλος συνηθίζει στίς ἐπιστολές πού ἔστελνε, νά τίς κατακλείει μέ ενα χαιρετισμό της χάριτος. Ἡ ποῦμε μερικά παραδείγματα. Ἡ πρός Φιλήμονα ἐπιστολή κατακλείεται ώς ἔξης· «Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετά τοῦ πνεύματος ύμῶν» (στίχ. 25). Ἐπίσης ἡ πρώτη πρός Τιμόθεο τελειώνει μέ τήν ἐπίκλησην της θείας χάριτος· «Ἡ χάρις μεθ' ύμῶν» (κεφ. 6, 21). Ἡ πρός Ἐβραίους καὶ Τίτο μέ τὸν ᾱδιο χαιρετισμό· «Ἡ χάρις μετά πάντων ύμῶν» (Ἐβρ. 13, 25 καὶ Τίτ. 3, 15). Ἡ δοῦμε τί ἐννοεῖ ὁ Ἀπόστολος μέ τή λέξη χάρη.

Ἡ Θεία Χάρη

Ἡ Θεία Χάρη εἶναι ἡ ἄκτιστη ἐνέργεια τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός ἔχει οὐσία πού εἶναι ἀμέθεκτη καὶ ἀθεώρητη ἀπ' ὅλα τά οὐράνια καὶ ἐπίγεια κτίσματα, ἔχει ὅμως καὶ τήν ἐνέργεια πού εἶναι μεθεκτή ἀπό μᾶς. Ἡ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ ὄνομάζεται Θεία Χάρη. Ὁ Θεός εἶναι ἀνώνυμος ώς πρός τήν οὐσία καὶ πανώνυμος ώς πρός τής ἐνέργειες. Ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου, τῶν διαφόρων κτισμάτων καὶ πλασμάτων, ἡ συντήρησή τους, ἡ προαγωγή τους καὶ τελειοποίησή τους ὀφείλεται στή χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι κοινή καὶ στά τρία Πρόσωπα τῆς Πλαναγίας Τριάδος. Εἶναι μία ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἀνάπλογα μέ τήν οἰκειοποίησή της ἀπό μᾶς παίρνει ὄνομα. Εἶναι οὐσιοποιός, γιατί ἔδωσε τήν οὐσία στά διάφορα ὄντα. Εἶναι ζωοποιός, γιατί σέ μερικά ὄντα ἔδωσε τό χάρισμα τῆς ζωῆς. Εἶναι σοφοποιός, γιατί στούς ἀνθρώπους ἔδωσε σοφία καὶ σύνεσην. Εἶναι θεοποιός, γιατί στούς ἀγίους χάρισε καὶ τή θέωσην. Ὁ ἄγιος Μάχιμος ὁ ὄμοιογητής πέγει πώς ἡ Θεία Χάρη «οὐδενός ἀπεστί τῶν ὄντων», δηλ. εύρισκεται σ' ὅλα τά ὄντα καὶ αὔτη συντηρεῖ τήν ύποστασή τους καὶ τήν ὑπαρξή τους. Τά χαρίσματα τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, ὅπως π.χ. χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, πίστη, πραότητα, ἐγκράτεια (Γαλ. 5, 22) ἡ πνοή τῆς Πεντηκοστῆς ἡ δόξα τῆς Μεταμορφώσεως ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ πού κάθεται ἔξω ἀπό τήν πόρτα μας καὶ ζητάει νά ἐπικοινωνήσουμε μαζί Του (Ἀποκ. 3, 20), εἶναι αὐτό πού ὄνομάζουμε θεία Χάρη. Μιά ἀμυδρά εἰκόνα τῆς θείας χάριτος εἶναι τό φῶς τοῦ Μετα-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Τίτ. γ' 8-15)

Άποστολικές προτροπές

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαι σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἔστι τὰ καλὰ καὶ ὡφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὸς δὲ ζητήσεις καὶ γενεalogίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιύστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραποτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὃν αὐτοκατάριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρός σε ἥ Τυχικόν, σπουδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν ἐκεῖ γὰρ κένων παραχειμάσαι. Ζηνῶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὅσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. **Ἡ χάρις μετά πάντων ὑμῶν ἀμήν.**

μορφωθέντος Κυρίου μας στό ὄρος Θαβώρ. Ὁ Παράδεισος δέν εἶναι τίποτε ἄπλιτο παρά ἡ θέα τοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ ἀκτινοβολοῦντος τὸ πλήρωμα τῆς χάριτός Του. Παραδείγματα γιά νά καταλάβουμε πλήρως τή χάρη τοῦ Θεοῦ δέν ύπάρχουν. Οι ἄγιοι Πατέρες χρησιμοποιοῦν τό παράδειγμα τοῦ ἡπίου. Ὁ ἡπίος ἔχει τήν ούσία του πού δέν μποροῦμε ἀμεσα νά τήν οίκειοποιηθοῦμε, ἔχει ὅμως καί τίς ἀκτίνες καὶ τή θερμότητά του πού εἶναι οι ἐνέργειές του, καὶ τίς ὄποιες τίς προστηλμένουμε. Ὁ ἄγιος Κύριππος ὁ Ἀλεξανδρείας χρησιμοποιεῖ τό παράδειγμα τοῦ ποταμοῦ, γιά νά δηλώσει τή Θεία Χάρη. Ὁ ποταμός ρέει καί τό νερό πηγαίνει παντοῦ. Ἐνώ ὅμως τό νερό ξεχύνεται μέσα στή φύση μέ τίς ἕδιες ἐνέργειες, μεταποιεῖται ἀνάλογα μέ τή φύση τῶν φυτῶν. Στά δένδρα δίνει καρπούς, στά πουλούδια τό ἄρωμα, σέ ἄπλιτα φυτά ἰδιαίτερα χρώματα κ.ἄ. Ἡ Χάρη εἶναι ἕδια, ἄπλιτά ἀναπτύσσεται ἀνάλογα μέ τά χαρίσματά μας.

Τά χαρίσματα τοῦ Θεοῦ

Ἐπίαμε προηγουμένως πώς τά διάφορα χαρίσματα κοινά ἥ ἰδιαίτερα πού ἔχουμε, ὄφείλονται στή Χάρη τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄγιος Παῦλος τό λέγει αὐτό παραστατικά· «ἐκάστῳ δέ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρός τό συμφέρον» (Α' Κορ. 12, 7). Στόν ἔνα δίδεται «πλόγος σοφίας», στόν ἄπλιτον «πλόγος γνώσεως», στόν ἄπλιτον «χαρίσματα ἱαμάτων» (ὅ.π. 8 καί ἔξ.). Δέν ἔχει κάποιος ὅπλο τή χάρη καὶ ὅπλα τά χαρίσματα, γιά νά μήν νομίζει πώς αύτά εἶναι φυσικά του ἰδιώματα κι ὅχι δωρεές τοῦ Θεοῦ. Αύτός πού εἶχε ἀνθρωπίνως ὅπλο τή χάρη εἶναι ὁ Χριστός. Ἡταν ἡ πηγή τῆς Χάρης. Ἡ Χάρη δέν εἶναι κατόρθωμα δικό μας, ἄπλιτά δωρεά τοῦ Θεοῦ. Ἡ μετάνοια καί ἡ ἀγωνιστικότητα εἶναι δικά μας. Ὁλα τά ἄπλιτα εἶναι δωρεές τοῦ Θεοῦ. Ὁφείλομε νά όμοιογήσουμε πώς δέν εἶναι μόνον Χάρη τοῦ Θεοῦ νά θεραπεύει κάποιος ἀσθένειες, ἡ νά ἔχει τό προορατικό χάρισμα, ἡ νά ἔχει τήν τέχνη νά διοικεῖ, ἄπλιτή ἔξ ίσου Χάρη εἶναι νά ἀγαπᾶμε τό

Μετάφραση της Αποστολικής περικοπῆς

Παιδί μου Τίτε, είναι άξιόπιστα τά πλογια αύτά, καὶ αὐτά θέλω νὰ διαβεβαιώνῃς, ὥστε νά φροντίζουν ἐκεῖνοι πού ἐπίστεψαν εἰς τὸν Θεόν νά είναι πρωτοπόροι καὶ λῶν ἔργων. Αύτά είναι τά καλά καὶ ὡφέλιμα διά τούς ἀνθρώπους, ἀλλ’ ἀπόφευγε μωράς συζητήσεις, γενεαλογίας, ἔριδας καὶ φιλονεικίας διά τὸν νόμον, διότι είναι ἀνωφελεῖς καὶ μάταιαι. Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετά πρώτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν, ἄφηνέ τον. Νά γνωρίζης ὅτι ἔνας τέτοιος ἔχει διαστραφῆ, ἀμαρτάνει καὶ ἔτι καταδικάζει ὁ Ἰδιος τὸν ἔαυτόν του. “Οταν θά στείλω τὸν Ἀρτεμᾶν σ’ ἐσέ ἢ τὸν Τυχικόν, φρόντισε νά ἔλθῃς σ’ ἐμέ εἰς τὸν Νικόπολιν, διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νά περάσω τὸν χειμῶνα. Τὸν Ζηνᾶν τὸν νομικόν, καὶ τὸν Ἀπολλῆνα κατευόδωσε τοὺς μὲ ἐνδιαφέρον, διά νά μή τούς μείψῃ τίποτε.” As μαθαίνουν καὶ οἱ δικοί μας νά είναι πρωτοπόροι καὶ λῶν ἔργων εἰς ἐπειγούσας ἀνάγκας, διά νά μήν είναι ἀκαρποί. Σέ χαιρετοῦν ὅλοι ὅσοι είναι μαζί μου. Χαιρέτησε ἐκείνους πού μᾶς ἀγαποῦν ἐν πίστει. Ή xáris νά είναι μαζί μέ δῆλους σας. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα,
Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνίαδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

διπλανό μας, νά τοῦ συμπαραστεκόμαστε, νά είμαστε ἐλεήμονες. Τό λέγει αὐτό ὁ ἀπ. Παῦλος· «τούτους πέμψαι ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ» (ὅ.π. 16, 3). Ἐδῶ μιλάει γιά τὴν ἐλεημοσύνην πού τὴν ὀνομάζει Χάρη γιά τούς πτωχούς τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ἡ διατήρηση τῆς χάρης

“Ολοι μας ἔχουμε πάρει τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἀπό τό πλήρωμα τῆς Χάρης τοῦ Κυρίου μας πήραμε ὅλοι μας· «ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐμάβομεν καὶ χάριν ἀντί χάριτος» (Ἰω. 1, 16). Τό ὅτι είμαστε μέλη τῆς Ἔκκλησίας, κοινωνοῦμε τῶν μυστηρίων, προοδεύουμε πνευματικά, ἔχουμε χαρίσματα κ.ἄ., τά ὄφειλουμε ὅλα στὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Αὐτή τὴν ἀγία Χάρη ἂς κάνουμε ἀγώνα νά τὴν διατηρήσουμε καὶ νά τὴν ἐνεργοποιήσουμε μέ τὴν ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν, μέ τὴ μετάνοια γιά τὰ ἀμαρτήματά μας, μέ τὴ συντριβή τοῦ ἐγωιστικοῦ μας φρονήματος, μέ τὴν ἐπίδειξη ἀγάπης πρὸς τοὺς ἄλλους, μέ τὴν ἐλπίδα πώς θά ξεπεράσουμε μέ τὴ βοήθειά της τούς πειρασμούς καὶ τὰ ἐμπόδια τοῦ κόσμου, τοῦ πονηροῦ καὶ τοῦ ἔαυτοῦ μας, μέ τὴ βεβαιότητα πώς, ἐάν τὴν καλλιεργήσουμε, θά σωθοῦμε. Ἀμήν.

† Ο Ἐδέσ. Ιω.

17 Ιουλίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΧΑΛΚΗΔΟΝΙ Δ'
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ (451 μ.Χ.), Μαρίνης μεγαλομάρτυρος († δ' αι.).
Τίχος: γ - Έωθινόν: Δ' – Απόστολος.: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε' 14- 19.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Ιουλίου, Ε' Ματθαίου.

Απόστολος: Ρωμ. ι' 1 - 10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. η' 28 - θ' 1.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Αύτές τις ήμερες έκυκλοφορήθη από την Αποστολική Διακονία και ότιτος τόμος (μηνός Μαρτίου) της νέας μνημειώδους σειρᾶς, άγιολογικού περιεχομένου, ύπο τὸν τίτλο:

ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΙ ΒΙΟΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

πού ἔχει ως μοναδικό σκοπό νά παρουσιάσει, στή νεοελληνική γλώσσα, τούς βίους τῶν Ἅγιων τῆς Ἑκκλησίας μας και τή ζωή τοῦ Χριστοῦ πού ἀποκαλύπτεται μέσα από τό λόγο, τή διδασκαλία, τό ὄντος, τήν πράξην, τή θεωρία, τή μαρτυρία και τό μαρτύριο τῶν φίλων τοῦ Θεοῦ.

Τό ἔργο είναι γραμμένο από τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελο, Γενικό Διευθυντή τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, και θά όλοκληρωθεῖ σέ 13 τόμους, ἔνα γιά κάθε μήνα τοῦ ἔτους και ἔνα γιά τήν περίοδο τοῦ Τριωδίου και τοῦ Πεντηκοσταρίου (σχῆμα 17X24, ἐξ ὀλοκλήρου σέ τετραχρωμία).

Ζητήστε τούς τρεῖς πρώτους τόμους από τά Βιβλιοπωλεῖα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ή τηλεφωνῆστε στό 210-7272381, γιά νά σᾶς ἀποσταλοῦν μέ αντικαταβολή. Είναι ἔργο πνευματικῆς οἰκοδομῆς γιά κάθε Ὁρθόδοξο Χριστιανό και κάθε Ὁρθόδοξην Οίκογένεια. Τό ἔργο προλογίζει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος.

Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΚΑΙ Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

«Ἐάν ἐπρόκειτο τά πάντα νά καταστραφοῦν, δυό μόνο φάροι θά πέθελα νά διασωθοῦν: ὁ Παρθενών και ἡ Ἅγια Σοφία, ἢ ὅποια είναι ἡ συνισταμένη τοῦ όλοκληρωμένου Βυζαντινοῦ Πολιτισμοῦ, ὅπως και ὁ Παρθενών είναι τό κορύφωμα τῆς Ἀθηναϊκῆς μεγαλοφυΐας. Οι Ἑλληνες μποροῦν νά είναι ύπερήφανοι και γιά τά δυό».

Σερ. Ρ. ΛΙΒΙΝΓΚΣΤΟΝ
(Καθηγητής στό Παν/μιο τῆς Ὀξφόρδης)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαίο φύλλο ὁρθοδόξου πίστεως και ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἑλλάδος, Ἱασίου 1, 115 21 Ἀθήνα, Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὕπο τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

* Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' δόλο τόν κόσμο μέσω Ιντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>